

بیلد رسمی شمار
۴۶ - ۴۷

بیلد رسمی شمار

۷۰۰
شورای ملی
۲۹۹۳

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

۲۹۹۳
شماره ثبت کتاب
۷۴۱۹۳
۵۵۹۱

کتابی - فهرست شده
۲۹۹۳

بیلزرسی شد
۴۶ - ۲۷

بازدید شد
۱۳۸۲

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹

۷۰۰۰
کتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه مجلس شورای ملی
۲۵۰۴

کتابخانه مجلس شورای ملی
۲۹۹۲

بیلزرسی شد
۴۶ - ۳۷

بازدید شد
۱۳۸۲

۷۰۰۰

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: اصول کتب

مؤلف: _____

موضوع: _____

۲۹۹۳

شماره ثبت کتاب: ۷۴۱۹۳

شماره قفسه: ۵۵۹۱

کتابخانه مجلس شورای ملی

۲۹۹۳

کتابخانه مجلس شورای ملی

تلفظ فهرست شده

۲۹۹۳

١١٨ ٩١ ٨٧ ٨٠ ٧٣

٥٠٧

٩٥

أصول

والتصنيفات التي ذكرها في المجلد ١٤
بالتاريخ

٧٥٥٥

٧٧-٩١

٢٨٦١

٧٠٠

٢٨٥٤

اصول تمدن

ابلیس است ملک بسبب بیسبغ است که در آن ملک بهر یار

آهنگ و کندم نه خال و الماس جزو استند شده

اجناس شده در عالم تجارت از هم یکدیگر فرق ندارند

فرق در بیسبغ استند است

فروغ

بیدان گفت آن ملک که معادن طرد طردو یا آن ملک که ابریشم بهر
یا طردو غیر تر از آن ملک است که کندم یا بشکوه بهر عاودو

هر ملک که بیشتر شایع بهر یار طردو خواه طردو خواه کندم غیر تر از
بدر آن است

ایچ فخره را اهل ایران همه فهمیده اند

از برای تحقق مالکیت ملک لکن نیست بدینم در آن ملک چه نوع
امتنه است باید پرسید در آن ملک چه قدر امتنع بجز می آید

یک ملک از معادن خود حاصل کرد در قان طلب حاصل میکنند
یک ملک هر ساله است کرد در قان کندم بخرید بفرودید بدینست
که این ملک آخره مقبله عشرت از ملک اول خواهد بود

شاید معدن الماس و ایر که سا پنجاه هزار قان اجاره میکنند
عابدین

شاید معدن خرمغال دارم که سا هشتاد هزار قان اجاره میکنند
پس معدن خرمغال مرغ بهتر از معدن الماس است

از این مطالب شفره هیچ نمی فهمم خواهش می کنم که اینک تمام قوت
این کتاب را بدقت کامل تا آخر مطالعه فرمایند

در هر وقت یک ملک در مقدار امتنع آن ملک است

۵
در یک ملک هر قدر بیشتر ساع بهر میاورند آسایش و قدرت
صق آن ملک بیشتر خواهد بود

صق کویلیز از صق افغانستان خیانت تر است زیرا که کویلیز
خیانت تر از افغانستان ساع بهر میاورند

چو باید که مالیات نازد بلکه مقابله بیشتر از اردو بشود
باید تدبیر کرد که محمولات آن در مقابل بیشتر از اردو بشود

۶
در وقت روی صحرای ترکمن را چه طعمه آید خواهد که
تدبیر خواهد که که آن صحرای روز بروز زیاده تر بشود

چرا اهلستان فقیر استند
زیرا که ساع کم عمل میاورند

چگونه که تعیین غیرتر از سایر دول است
بجته اینکه بیشتر از سایر دول است بهر میاورند

راه تولد یک تمدن منحصراً نیست که

زیاد کار بکنند

زیاد استعدادهای پدید

زیاد داد و ستد نمایند

اول در اول پیاپی از مشایخ اصمد سالک همیشه غافل بوده اند

در ممالک فرنگستان بر بریت از این اصمد سالک همیشه پانصد جلد کتاب نوشته اند

مقاله

مندان این اصمد را اینجا نمی توانیم بگویم اما با پرسان این اصول را
مدیرت میگویند

آنچه عقده فرنگستان بعد از بیست سال در بر دگت هزار زحمت کسب
اولی را پیاپی توقع دارند بدفع هیچ زحمت در چند دقیقه
پیشنهاد میگویند

در عهد شاه طهماسب اداره امور دولت بر عهده طبعی بود اداره حاکمان
در اول فرنگستان همه بر معلوم است

در اداره اول فرنگستان هیچ نمیتوانست که چندین سال در بر و تحصیل کنند

موافق علوم و فنون

ابلیس بن کبریا علیه السلام

رفاه خلق کبریا علیه السلام

معاون خواننده کبریا علیه السلام

نماز

ترتیب و قدرت دولت کبریا علیه السلام

این مطلب را باید هزار بار تکرار کرد
زیرا که چندین بار ارسال است که این حقیقت بزرگ از دایره
عقل و سایر خارج مانده است

چه باید کرد که استغیثت کند زیاد بشود

این حرف جامع جمیع مسائل امارت و دنیا است

علوم و تدابیر و اختراعات و فنون کله راجع باین مسئله اصلا است

در فنون در دنیا هیچ مقصود و هیچ ماموریت ندارند بجز اینکه
به نوع تدبیر و بد قسم اجتهاد استقامت ممالک خود را زیاد نمایند

بعضی از شرایط غیر امتعه در این کتاب مقرر آورده

تعمیر امتعه و تجارت لقمه و ملزوم هم بدید هستند

لذات زیاد تر یک بهره پامو و تواند بفروش از آنجا خواهد بود

از بهره ایستکه اهل صنعا زیاد و مشکو بکارند باید بتوانند زیاد در
مشاکر خود را با امتعه دیگر معاوضه نمایند

تعمیر امتعه بدستگرت دادوستد پامو و خیا مشکو و اغلب بصره

بجارت اولین عمر تعمیر امتعه است

منزکارت و زربان علم فرستان خیا و صفت پید ^{لغت} _{مقصود از} ^{لغت} _{مقصود از}
تجارت فقط صحر و نقد و فروش امتعه نیست

زرعت و معادن و صنایع و طب و نقاشی و هر چه در علم است
از آن پس حاصل می شود جزو علم تجارت بدانند و قریب گویند
فقدن ملک زین تجارت ^{مهم} _{بغیر آنست} زیاد علم و صنایع ^{مهم}
زیاد کار بستند زیاد امتعه بهر ^{مصلحت} _{و باطلک} خارجه زیاد
داد و ستد بستند که در حقیقت لغت تجارت صالح لغت جمع کل
شرایط و اعمال با کمال است

حوکات و خیالات و جند و صلح و دل فرستان علم ما را بهج به فواید
تجارت است

در امور دنیا و غیر تجارت کار کرد نیست

مدار آباد دنیا بر روش تجارت است

بدون تجارت زندگی خلق به پستی زندگی حیوانات خواهد بود

دل آساز مغز و از قدرت تجارت هیچ اطلاع ندارند

در ایران جمع بر این عقیده هستند که تجارت ما با فرنگستان با

فقیر و اهل فرنگستان را غنی میکند

این عقیده دلیل کمال جهالت است

یک دلیل

بصد دلیل که همه را باید در دست یار گرفت

در میان مردم فرنگستان کس با کس دیگر معامله نمیکند یا سفید بلمدی و یا

در مداومت معامله یک بیکت با بیکت در حکم هر چه منصف است

گو ایران ارسال است کرده فان دل بر دوسیر و دینت کرده
مال از دوسر با صحت در این معامله هم ایران و هم روه منصف خواهند که

بچه دلیل

بدلیل اینکه این مطلب در هزاره در نوشته است با هزار جلد دلیل
این نظر ثابت کرده اند

اهل ایران بگویند ما طرد حاصل نخواهیم دیدیم و از فرستادن

ما همت و سالت و بطور به صرف میاوریم

ایع حرف بگفتا به من است

نحو ایران نه یک شقال طلده ملاحه نه یک شقال نقره چنانچه ^{تفسیر}
و نحو فرستاده هم نه یک شقال طلده دارند نه یک شقال نقره

در این تله دولت هر قدر طلده و نقره همت له معامله عوض و معادل

استعدایت که از خاک نمی پرمغ فرستاده اند

در تفسیر غل زیاده است در روه کندم زیبا در چین چنانچه
عمر میاورند در ایران تریاک زیبا روه کندم میدهد غل میگیرد
این تریاک میدهد چنانچه در چهار دولت از معاد صفت ایع نته منصف تر برند
ایران

تجارت اللع بیخ میدهند بر دوسر و در عوض آن از روستا طلا بگیرند
بعد آن طلا را میدهند با تفسیر و عوض آن ماهوت بگیرند که
در حقیقت ایران بیخ داده و ماهوت گرفته

دلت تفسیر ماهوت میدهد با ایران و طلا بگیرد بعد آن طلا را بر دوسر
میدهد و کندم بگیرد که در حقیقت تفسیر ماهوت داده و کندم گرفته

ایران پوست روباہ و بشا کو بیخ میفرستد و در عوض آن بلور و
ساده

سایه سپر ایران از خارج بلور و سفید گرفته و در عوض پوست
روباہ و بشا کو داده

دلت و ناسته بر حسب ظاهر هزار کرد در آن طلا و نقره پر و در حقیقت
داد اما در حقیقت آن هزار کرد در آن نجه مد شراب و ماهوت و ابریشم
و استه مختلفه با نمنگر که فرشته شراب و ابریشم و استه آنها را
بیخ داد و در عوض آنها طلا گرفت و طلا را داد پر دوسر

طلا و نقره ایران از کیمیا نیت

در ایران و نصیر و فرانسه هر قدر طلا و نقره به چشم باید بدانیم
و بعضی آنرا باینکه بنام فرستاده اند

و قمر از ایران ما از نصیر یا از فرانسه ده کرد پل پرودن بره
و دیگر باینکه از انگلستان معادل ده کرد در تان متاع بر مرقه

و قمر از ایران پل پرودن بره بنام مضطرب

اصدا آن پول بگو متاع ایران چیر که کنیت

بعضی از آنرا

بعضی مطالب را زیادتر بدانیم زیرا که این مطالب بنام حد
طلب گیر شده

طلد و نقره را باید بعینه شد اینج و کندم و بشا کوساع
تبریه حساب نایم

طلد و نقره المار و نه غل در عالم کتارت هیچ فرق ندارند
ایچ نقره یا از آن حقیقتهاست که عقده ایست اما در نوشته و در کتاب

عموم عقده

عموم عقده ایست در سفر طلد و نقره اشتباهات کما دارند

اغلب خرابی در اول ایست در امری نالیه از اینج اشتباهات است

رفع این اشتباهات عموم نیست مگر در مدایر

مقصود از اینج کماچه مختصر فقط مدکار اصغر است

توضیح و اثبات اصغر را جمع بدایر است

طلد و نقره مسکون عددا بر یکدیگر شمرانند و غیر و شدت مع
 تجارت هستند این اخصاص را هم دارند که عمده طو الفیایع
 در فلذ را الت تحقیق و اسباب معاوضه سایر اشیاء قرار دهند

در اینها از نظر و از بعضی اشیاء پس هیچ اطلد مع و علم صحیح ندارند
 خیال میکنند شمرند در طلد و نقره است

در فرستادن از هر تحقیقات طولانی و از هر علوم صحیح شمرند
 که منرا با پول نه در طلدمت و نه در نقره

شاهد صحت این علم ایشان نیست که در عوض پول طلد و نقره صد برابر
 بیشتر بپردازند ساخته اند

مخ نیک خردار کندم فروخته ام بفر در عوض نیک خردار کندم
 پنجمان طلد و نقره ام و بعد آن پنجمان طلد را داده چاره و شد
 خریده ام بعبارت او یک مقدار کدم داده و یک مقدار
 چاره و شد کشفه ام پنجمان طلد الت تعیین نسبت این مقدار است

و لای

عقد برآید ندر پول کاغذ را بنویسند بقیصند بعت اینکه ^{نقود} _{مهر و}
اصلا پدر ادرست تقصیده نه

پدر کاغذ را در اول فرستادن چه طوری میزند
ها نظر که معلوم نام مدت است سال در مدار بر برگ بوزار
فرستادن یاد میدهند

بزرگان

پدر ایران تعیین قیمت دالت داد دسته است
هر جا که داد دسته زیاد است اینجالت هم ناچار زیاد شو
هر جا که داد دسته کم است پدر هم که ملزوم داد دسته است محکم شو

در ایران پدر کم است بعت اینکه در ایران داد دسته کم است
در فرانسه پول زیاد است بعت اینکه در فرانسه داد ^{دست}
زیاد است

کلیتاً ۵۰ در دسته است اول است

مقدار داد و ستد یک ملک بسته بمقدار اتعه انگلست است

لکراسل نازند سلطه مقابله شتر از پارسیال اتعه بجهل صادر
داد و ستد نازند سلطه مقابله شتر و ولد اولادیت هم مقابله شتر شو

لکراسل مملکت بدین کمتر از پارسیال اتعه بجهل صادر داد و ستد
بدین کمتر و بدان مملکت کمتر از پارسیال خواهد بود

لکرنخواهیم پول ایران را زیاد کنیم هیچ راه و هیچ تدبیر نداریم
بگویند

بگویند که داد و ستد ایران را زیاد کنیم

لکرنخواهیم داد و ستد ایران را زیاد کنیم هیچ راه و هیچ تدبیر
نداریم بگویند که اتعه ایران را زیاد کنیم

بگفته ابادیت ملک بگویند اتعه آن ملک راه کد مینت

بگفته احوال ایران بگویند اتعه ایران راه کد مینت

یک شرط زیاد است که بیشتر است

یک شاعری قدر بیشتر است شاعری آن شاعری را بیشتر بیاورد

قدرت در شاعری شاعری موجب قدرت تولید آن شاعری است

که هر چه بیشتر زیاد تر باشد بهر چه بیاورد و در چین خوانند این
ضرر خوانند که در تریاک را که عمل خوانند او

که در کوهستان زیاد و کندم بهر چه بیاورد زار عین آنجا بود
عدم شتر خواب خواهند و کندم را که خوانند کاشت

باز

یا از تعالی حاصل نیست که از بر این ممالک نمی در هر
جا دنیا شتر زیاد پیدا کنند

مقصود واحد در این است که نفس تعبیر است که در حال
و سامت و جمیع محمولات نمی در هر جا دنیا بقدر بجان شتر بیاورد

که شتر است تعبیر در دنیا که شتر با دور و قدرت تعبیر
در هر در دنیا که خواهند

اینکه در فرنگستان در هیا و در افریقا و در جمیع الناف دنیا
با آنکه در حد و شدت ممالک تازه پیدا و ضبط میکنند هیچ مقصود

و فایده در نظر ندارند مگر اینکه بواسطه استقرار اعیان
و بازگشای بناور و زید البکر آن محالکت از برابر استغنی خود شتر

تازه پیدا نمایند

دل بیایه نقصی در فرنگستان را هیچ نمیتواند بفرماید بعلت اینکه
همه تقصیده اند که شتر شتر از برابر استغنی چه قدر واجب
و شتر استغنی از برابر شوکت و قدرت یک درت چه بسیار تنظیم است

مدر فرنگستان از برابر استغنی خود شتر استغنی بفرنگستان پیدا
کند
راه از برابر

راه از برابر شتر یک شتر از برابر آن شتر است

که شتر بکثیر شد زیاد با سلمه بفرستند و بکار فرشته همان جنس
قدر از آن تر با سلمه برسانند شتر قدر فرشته از شتر قدر
بهمان نسبت زیادتر خواهد شد

که اسال شتر ایران بکثیر اصغیان را از آن تر از پارسیل با سلمه
و لغو نمایند شتر بکثیر اصغیان اسال در سلمه بهمان نسبت کمتر خواهد شد

که شتر بکثیر یا صدقان قیمت داشته باشد در ایرانشهر هزار نفر شتر خواهد
و دیگر که بکثیر است یا صدقان تمام یا شتر شتر است و همه مقادیر شتر خواهد شد

هرگاه طالب تیر استه و در قدر آباد ممالک نمی رسند باید با هر دو
تیر پیش فرامی پاورند که استه خود را از آن تر از دیگران بپزند
و بنا و لیس نمایند

هرگاه که استه یک ملک گیر را از آن تر بعد پادشاه انگشت را
در عالم تجارت ضعیف و مغلوب خواهد ساخت

ملک رومی را چندین کورقان گندم با نصیب سفر تا بیخ دنیا همان گندم
از بیابان

از بیخ دنیا از آن تر از رومی سبک نصیب رسانند گندم رومی را
با بیخ شسته داد و کرد و در با بکست رومی ضرر داد و اصله مال در دست
باید عمر و تندرستی نماید که گندم خود را از گندم بیخ دنیا از آن تر با نصیب رسانند

کوه لوت عظام شبکو و نرباک را بهر و از آن تر از این بیخ
تجارت ایران تمام و خلق ایران بمراتب از هر دو فقیرتر خواهند بود

جنگ معقره ل در این عهد بر زمین در آن استه است

هر که ترک از روی غفقت و نادانی مانع از رانی است ممالک
خوشبو و شمع آباد و مخرّب ممالک خونست

نیوان تصور که حکما و عیلم عقده فرنگان بینه از رانی است
چه اشراعات بزرگ چه چرخها چرخ چه صنایع عا و چه قوانین دقیق
پیدا کنند

در بیان آن اصول بزرگ که در فرنگان از برابر از رانی
استه نفی سقر و بجا داشته اند از همه بزرگ تر از همه مفید تر از همه
ساکتر از همه عجب تر و از همه جامع تر ماضن راه است

عبدالله بن محمد

ابدی است تا امروز نفهمیده اند که داشتن راه بخته ابلیس قدرت

یک دولت مستقیم چه راهها عظیم است

بعضی از سدهای سابق بریا کامیابیت راه مختصر ساخته اند اما از
رو علم و نه از بر تجارت آنها خیال ایشان با شوق زیاد است
یا نهید شد گشت یا اینکه بعضی تفکر شکر است هر چه بعد از
زیاده که در داشتن راهها چه خرابی چه سایر چه سلامت و چه در راهها

میزان

قدر ایران خوب ایران مغفوت ایران بد بجز
ایران حد نوع مصایب ایران از داشتن راه است

ایران میتواند صد مرتبه از امروز زیادتر اتمه بعد باشد

چرا بعد نمیاورد

بعثت اینکه نمیخواند

چرا نمیخواند

بعثت اینکه در آن است

چرا آن است

بسی است اینکه خرج حمل و نقل است بر سبب نبودن راه بمراتب زیاد

از خرج حمل آوردن خود است

دل فرنگان آنچه پول و قدرت و اعتبار و کفایت دارند همه

مرفوسان راه میسند زیرا که هیچ راه نیست که منافع آن

بالکل صد مقابله با او تر از خارج ساختن آن باشد

ایران میتواند با اقله سرگردان فقط چشم نیاج بفرستد

راه مذکور این سرگردان هم از بصره است هم از بصره دنیا مقصود است

جمع راه

بدفع راه نجات طبیعت همه بی فایده است

بدفع راه زراعت مغلوب

بدفع راه معاون معدوم

بدفع راه جبهه ضایع

بدون راه تجارت فانی

بدفع راه خلق یک حکم همه که از زندگی همه سخت ترین بار دولت است

حاکم ایران می تواند کند نصف خلق الطیبر را بدو و در عوض
ماهیت و فقد و طبع بگیرد و لیکن چون راه ندانی نمیتواند کند
نحوه با قیمت مناسب با تقصیر پسند با این جهت کندم ایران به شتر
مرماند و چمن کندم ایران به شتر مرماند اهل ایران گزینند
بیکارند و چمن گزینند بیکارند کاه نصف خلق ایران را محط
میریند و کاه نصف ایران از به کاه و در سبب به ممالک خارجه
پناه مبریند

لوردان بلیغ نماید بشنیم فقط ملک میباید ماز کل ممالک است امروزه
ایران بیشتر میشد

نیوان بحساب الله که در هر سال گذشته ایران بود بطنند
چه ضررهای جیم تحمل کرده و از چه دریاها سفاغ خود را محروم ساخته است

لوردان بر لایحه این مندر راه لایحه در اطفال مداری فرستادن
شفاخته و فهمیده بخدمت عالی مدبار سفار بسیار ساخته شده

ایستاد اول دولت علمیه از نواد راه و از منج ارزان امته حاضر
مجلسه چندان با تعجب نیت تعجب در ایت که بر عکس علوم دنیا
از برابر آن امته دست رواج تجارت ایران تدریس مخصوص
پیدا کند

از برابر آن امته و نیزید اشکالات تجارت نغوان عجیب تر از
که گلهای داغده و سکا داریها را با سبب اختراع کوه
کنار

X
که گلهای داغده از جمله ششها را ما در جهالت و ترس است

X
در فکر دنیا نیست دولت است که گلهای داغده و لیس و آن یک است
دولت ایران است

که گلهای داغده ما عده با بر ضرر ما که بگارت ما و لیس او و لیس
دولت ایران را در خارج رسوا کند زیرا که وزیر او و عمیر خارج
طرز اداره ما و درجه فهم و لغایت اولیای ما را همیشه از دور

ایچ خط معنی مستند

علافا بر تمام مشاهدت که بر ابرکت ایران فراهم است اولیا
ولت علیه بجهت خرابی تجارت ایران یک کفایت که بکار برده
که انهم و اقامایه منک عقدر این دنیا وزن و عیار و تقیسات بپوش
ایران را بقدریکه در قباک و لبتش برود و بند بر سوسر حخته

مسکوکات یک دولت از سباب و جهته تجارت اندولت است
وزن

وزن و عیار و تقیسات پول باید از روی یک قرار عمل شمس و ثابت باشد

تعییر پول از جهت سفاهت سوار اول بیا بعد است

لگویند ثقل طلدر او قسمت یا بهت قسمت نیم قیمت ان
طلد مطعق از یار و لم نکوا پیش

لگویند قائلانیت خود یا ده خود یا نه خود قرار بدیم بعد ما بعد ما را کلا

گویند شبانه روز را عوض است و چهار ساعت سر و مهر باشد
فکلساعت قرار بدیم وقت مردم و عمر ما یک ثانیه زیادتر
کاشخ

فرزاد و خرابها که در این چند سال از غمت شکر سکونت ایران
بر بگارت و بر البکر ایران رسیده سخت تر و وسیع تر از آن
مصائب است که از غارتها تر کنج بر دلایت خویش و لعل آمده

از لاری

از مدار این مطالب نباید چشمه
زیرا که حرکات و ترقی و آله قدرت فرشتان همه منبر
این مطالب بلکه است

در کل فرشتان بجهت زندگی در راه عامه بجز تولید استعد و اثرات
و فرود استعد هیچ مطلب و هیچ بند پر نیست

جمع مدرسه ها و علوم و جمیع اشرفات و قوانین و لکند و پولبر

وعدالت راجح به تولید اتفه و کثیر اتفه و داد و ستد اتفه است

فراید و کثیر اتفه در قیمت در نظر اندازند که بیشتر معهود باشد
و لیکن در تحت این مطلب یک مطلب دیگر هست که بیان داد
آن از برابر ما اهل بساخذن آن اسان خواهد بود

شاع را باید زیاده گو
خیابان

اما قبلا از دیار شاع آید باید دست نه شاع را چه طهر متون بعد از

از برابر تولید متاع بفرز از برابر شکره بکس متاع بوجه پادشاه شرط لعمری است

اول باب طبع

لکراتاب و آب و خاک بنام کدم علم نماید

هم کار

تا آدم کار نمکند نه کدم علم نماید و نه ساعت رخصه میشود

بم

کوم سرمایہ

کس که کدم بجای با رعایت مسافه تا منزل و خوراک و لباس
والت کار و بک مقدار علم و بک مبلغ پذیرند شکره بک کدم در عت بکمل

خواهد آمد

منزل و خوراک و لباس و التها کار و علم و پذیر جو و سرمایہ بشند

شرط اول در ایران بهتر از اغلب ممالک مروج است باینکه که اقباب و
ایران بیشتر و بهتر از اغلب ممالک بود که دولت بکمل میسر آید

شرط دوم هم در ایران خجاست مانع نمیشود که مردم ایران بسیار کارکنند
و بیرون بفرستند

شرط سوم نیز التماس کار و لوازم زندگی و پول و علم و رایلیغ نمیکند از عدم است

لغو خاک و آب و آفتاب و باد و اوجها کارکنند باشند تسامع بکار خواهند آمد

لغو خاک و آب و آفتاب و اوجها کارکنند در سایه شمشیر با تسامع بکار خواهند آمد

تا این قوا طبعیت و اوجها کارکنند با سرمایه نیز لوازم کار جمع شوند
حصول استعدادهای خواهند بود

از نظر

از برابر ابار کون فلان صحرا و کار کون در فلان معدن و ما
فلان کارخانه و کب فلان منافع لامحاله یک مقدار سرمایه گنیم است

اهل ایران از نظر اجرا این کار ۴ قسم هستند اول مساعدتگو
دارند اما چون سرمایه ندارند جمیع نفعات طبع و قوا بر سر
ایران بیفایده و بی مصرف مانده است

سرمایه اولین الت اجتهاد بر سر است

عموم طوائف فرنگستان سرمایه های زیاد جمع کرده اند

زیاد در سرمایه موجد زین کار و بهای بیشتر است

اهل نظیر و فرانسه از سایر ملل بیشتر کار بستند و بیشتر شایع معیار دارند
زیرا که بیشتر سرمایه دارند

مطلق کوهستان و بیستان خیال مباح بهر سوازی زیرا که خیال سرمایه دارند

فردان کباب

فردان کباب نظیر به انگلیس اعتبار عظیم داشته باشد بقوت سرمایه

خوب با لطفت مرید

فردان تاجو ایرانی با هم معضرت و زینت خود به واسطه ضعف سرمایه خود

و خواب میوه

سایر طوائف کما بهار کوراخ و دریاها را با هم تصدیق کرده زیرا که سرمایه

زیاد دارند

ما ضلع ایران قنات و دوات و این همه خواص طبع خود را خوب

گذاشته ایم زیرا که سرمایه نداریم

در این عهد ما در دوزخ بزرگ ایران قلت و فقدان سرمایه است

از برابر اینکه ضیق ایران بتواند زیاده کار بکند و زیاده
بهر پاوند باید سرمایه ایران را زیاده کرد

چنان عمل کرد راست عمل خواهد بود

راه این راست را علماء فرنگستان مدتی در دنیا باز کردند

از جمله غایب غنفت ما با این عهد فقره است که در این مدت حد
که با فرنگستان را داده داریم در میان ما یک فقره آدم پیدا شد
که پیچیده جوهر خود را صرف تحقیق علوم مالیه فرنگستان نماید
و حال اینکه اغلب ترقیات و عجایب این عهد شجره و حاصلات
علوم فرنگستان است

می توان چنان کرد که علم فرنگستان در خصوص تولد و اجتماع
و تقسیم و تشریح سرمایه چه فزون عمیق و چه دستهای بزرگ
اشتراک کنند

و عنوان نقد که ماضق ایران از معانی و فواید این فنون
چو قدر با خبر و محروم مانعایم

یک شخص در اترابا طاهو اما سرمایه زر عمت ندلیو لغو نقد
مشهد باج از ملک خود میواند هزار تان سفقت بر دارد شخص هر
در طهران پانصد تان پذیرفتد و لک به شخص اترابا طاهو در سیر
میدشت پانصد تان خود را به مضایقه باو قرض میداد و آنوقت
هم ملک اترابا بلا همیشه هم پانصد تان طهران سفقت میاد و دروغ

چون

چون ایند و شخص همید را نمیشناسند ملک اترابا طاهو به صرف
و پانصد تان طهران به سفقت حرماند

در ایران امکان دارد هر چه بلایست که بر طبق شرف فوق از
همید یک خبر و از هر طرف به فایده و به صرف مانعاند

حکما فرستادن از برابر اینکه مردم به آنکه همید را بشناسند بگویند
سرمایه خود را بدون مدتی بهمدیکر بسته قواعد و ترتیبات بخورنا
میدانند

یک سرب رو بر تفسیر هزار تان پول الله آمانند چه کنند
 یک تاجرنقص در دنیا دنیا هزار تان پدر نقد الله هم بر تاجرنقص
 هزار تان خود را با حال اطمینان بدهد به بانکت و بانکت هم
 با شرط الله بدهد به تاجرنقص بطوریکه هم پول بر تاجرنقص
 و هم تجارت تاجرنقص به الله معروف هم بید باشند ای باب
 منفعت هم بید شوند

ترجمت مالتی فرشتان طریقت که در هیچ ده فرشتان از
 پدر احد سرب دنیا به کار و به منفعت نماند

پولها مردم قطره قطره در جاها مخصوص جمع شوند و به الله
 صاحبان پدر زحمت هر شسته باشند پدرشان در انکاف عالم
 معد کوشش منافع میشوند

در حالک فرشتان هر کس برابر هر کار مفید هر قدر پدر الله
 میتواند باش بدست پادشاه

قد ایران گذشته از اینکه پول بغایت کم است شرایط مسالمت
 دکنه پول بکده منوشتر و منوشتر که آن جزئی پول هم است
 حدیکت فایده خود منوشتر

یا از اصغر بزرگ که علوم مائیه انج غمدید او مقرر کعه نیست که
رمایه مردم هر قدر زهت و بیشتر حرکت بکنند منافع آن
زیادتر خواهد بود

مدر و نستان در اجراء این قانون واقعا کوه لعه لند

تبار فرشتان بایک رمایه چندین معامه را در چندین نقطه
رو زمین یک دفعه با هم انجام میدهند

نواقی

نواقی احکام مائیه فرشتان پرست ملک شرفون بدن است
باید برعت تمام عا الله تعالی در کوه شرباش

خون ایران خفا کم در حرکت و نجهت

تاج فرنا توسط دستکها مخصوص که در جیب نقاط کبارت دنیا
بر پا کعه لند پر خود را از لندن با سلمه لند و از کله به بطر بویغ
و از زمین به دنیا برعت برق موه خاندن چاره تاجو ایرا هزار
تیر و لیز باید در سال معطر شو تا رمایه محقق او بر هو با سلمه لند

وزارت تجارت و بازرگانی
بازار تهران

باینج ملت سرمایه و با این قدرت معاملات در ایران
و این ملک حاصل است

چه باید کرد

باید سرمایه ایران را زیاد کرد و تداول سرمایه را سهولت کرد

سرمایه ایران را چه طوری میتوان زیاد کرد

این

به ترتیب بانکها

تداول سرمایه را چه طوری میتوان سهولت کرد

به ترتیب بانکها

و قدر در ایران اینچ کم میشود از خارج میاورند

و قدر در ایران چار کم میشود از خارج میاورند

و قدر سرمایه بانک کم میشود میتوان از خارج آورد

آوردن سرمایه از خارج مقدمات و تدابیر و علوم مخصوص لغت
چون این علوم در ممالک آسیا بسیار است و بهیچ وجه در این
دولت آسیا بسیار خبر و فواید ندارند که سرمایه را بهم از خارج می توان

یک از اسباب آوردن سرمایه از خارج بانک است

بانک از اشراعات بزرگ دنیا است

در کلان

در کل ایران نه در میان فرنگها و نه در میان ایرانیها نه لغت
آدم نیست که از لغت و وقایع خدمات بانک بدست واقف باشد

بانک براق مختلف است

زرعت و تجارت بانکها مختلف لغت دارند

جمع دل عدول بر بانکها مشرفه هر کدام یک بانک مخصوص
دارند

در فرشتان البسته حد هزار بابت است

هیچ دولت عظیم بدفع اعدا و بانگ نمیتواند یک روز عظیم باشد

قطعا بفراتر من تعب خواهند که از این مطالب بی ربط
و بی پایا تصویر است

قدرت و عظمت دل فرشتان چنانکه اهل آسمان تصور میکنند
ترتیب افواج و نه در آنکام گشتهها را آنهاست
قدرت عساکر و محمود خزاین و آبا و سرک و رنانه صق
و شوکت دل فرشتان همه منبر این اهل عالم است که
بدجانه نهند تا مدتها بنظر در آسمان بی ربط و بی پا خواهند آمد

آن حرفها که در آن مطالب گفته که سلامت اولیا عمو
دل آسمان را شغف صحرای کعبه خیاش لسته و عا بنظر میآید اما
ستای بجز منطقی جا هدنه و خراب مطلق آنچه خواهد شد

در شش هزار اجداد در در نوید با رقص و رات دایم از بار
ما بقدر ذوق امید نیست

راه نکت ما نصر همان ریاست که علوم دنیا از برابر ما صاف
دانشکار ساخته اند

خواه مشر خواه همان خواه تلخ خواه شیرین خواه حقیقت
باید در تو خود درت جاگیر و حکم بسازم که از برابر
رفق نظر ایران از برابر اباد در ایران از برابر حیا
از برابر تقاریر ایران راه چاره نصر با نیست که خلق ایران
بنده کاروان

زیاد کار بستند زیاد سرمایه و علم داشته باشند زیاد استغ
بهر ما و نزد زیاد استغ به کجای بفرستند و زیاد پول و مال
جمع نمایند

لقیم تولید تاخیر شرط اللهم

قوا طقت

رایه

کا

در این شرط از هم مهم تر از هم دقیق تر شده است

هم طوایف رو زمین شریف و بقدر هم کار بسته خلق اصحاب

خساز یار تر از خلق بدو جتان و خلق بغیر براتر بیشتر از

خلق اصحاب کار بسته

عموم فرشتگان چنانکه از برابر شریف است و کمتر رایه و اعدا
وضع نموده از برابر شریف کار بست طایفه نیز بغیر صحت با و بغیر
اصد مد اله که عظمت باج آن و اعا خارج از ادراک
عقربا است

در فرشتگان آن در دست خود یک تدریس دارند که بکم آن
میوانند درجه و مقدار کار را در ایران را از ارز قیمت مرتبه بیشتر

بکم آن تدریس قدر که در دست فرشته است امروز خلق بند

سما میثرتیه از عهد سلطین سابق نحو کار میکنند

و نیز بکم آن تدبیر مقدر عقوبت ترکشها را الله ده مرتبه از
ایام سابقی بیشتر کار خواهند کرد

آن تدبیر بزرگ آن تدبیر مقدر که در اول فرستادن همه جا
بکار می برند و به هیچ قدرت نماند و هندوستان را بتبدل
به کلنگه و پیا بانها ترکستان را مقراض و نامخ ابهر سیاه
الله با صطلح خارجه اعیتت جا و ما سکونید

اعیتت جان و مال مینا و شرط و روح کارها نه است

درجه کار هر کس بسته بان اطمینانیت که از حفظ شجره کار نحو موهی

ضیق ایران در حالک خارجه خیا خب و خیا زیار کار میکنند اما
در ایران خیا کم و خیا بد کار میکنند

چهل

بدید اینک در فاجع یقین دارم که ما ان را بچکس نمیتواند بگیرد

قانع غنیت بشر چه در بند چه در بیخ و بنا خواه و ترک قدرت کفو
 خفا و در زیر سایه اسلام همه جا نیست که شخص بملکه از حاصل کار خود
 سلطان شغیب کار میکند و همین که از حفظ مال خود ترسد بداند که
 به اختیار از کار خسته و عاجز شود

بهترین حرکت و شوق کار امارت نیست که از مال و جان خود مطمئن شود

چرا که در زمان همه که هستند و کبریا برایشان کورها دارند
 بدلیل اینکه در زمان امانیت جان و مال نیست و در بیابان
 است

چرا امانت املک در فرستادن میصد مقادیر بیشتر از قیمت املک ایران است
 بجهت اینکه در فرستادن امانت املک هست و در ایران نیست

امانت با و جان سپردن بسته برافت و عدالت شخص پادشاه نیست

ذات مقدس شاه شاه ایران از جمیع سلاطین روز زمین روزتر
 و عادل تر است و لیکن عدالت شخص پادشاه امدد و وفا

به عدالت اداره دولتی

رفت ذات پادشاه از طرفه بفریاد کدام مظلوم بوجوهتان خواهد رسید

اعیانت با و با بسته به عدالت اداره است

عدالت اداره در برجا عدالتخانه لقمه دولتی

عدالتخانه قوانین لقمه دولتی

بدره عمارت

بدون عدالتخانه با و بدون قوانین و ضوابطها صریح معصوم اعیانت
مال و با محال است

اعیانت با و با اولین اساس ابله دنیا است

در محال است اعیانت با و با اعیانت مردم سرمایه نمورا بقدر امکان
پنهان و معاملات نمورا بقدر قاعده صیانت

در حال که ائمت با وجایت مردم بهار رحمت و تقرب بزرگ
بر نوع رزق و تدبیر خود را به پناه درگاه برسانند

در حال که ائمت با وجایت معاون در محصلها و در مصارف
و شمع قوا طبعیت بکار
و جمع انهاران فی نفقه
و تمام دولت عرق دیار تقوم مانند

چهل ضیق بدینک چهره رتبه از ضیق کوهستان پشتر کار بکنند
بجهه اینکه از حفظ عامه کار خود مطمئن باشند

چرا رعیت فرنگان بدون هیچ اشغال با کمال رضایت ده
مقابل پشتر از رعیت افغان بدولت خود مالیات میدهند
بجهه اینکه با ائمت با وجایت از کار خود پناه مرتبه پشتر از رعیت افغان
حاضر بر میدارند

چرا سلاطین فرنگان همه با ضمانت جان و مال بتنه خود را اولین
تعریف سلطنت خود قرار داده اند

بجته اینکه از روح علم و تجربه کامله مستفاد شده اند که امروزه این
مستط سلطنت و بهترین فایده بقا سلطنت اعیان جان و مال است

چرا باید که خواننده و معاکر قدرت و بیشتر و شوکت سلطنت ایران
یک بر صد افزوده بشود

باید در ایران اعیان جان و مال را انقراض ساخت

انقراض

استقرار اعیان جان و مال بدار سلطنت امروزه بر اصول بسیار است
و اقدم تعالیف عقد شده است

سبب عمده عداوت و نفرت ملذوفین اعیان نسبت به دول بسیار است
که میگویند اصل اعیان قیمت ممتاز کرده زمین را بواسطه عدم اعیان
چاه پل اشرف و دیگر دولت و تنگ بر آدم ساخته اند

دل فرنگان بر اهل همین عدم ائمت یا و با ضبط و تصرف
کل ممالک بیاراستی آنها و طیفه خمر نه قرار داده اند

امروز بلا خوف خطر بزرگ خطا صی خطا مملکت دل بسیار اینج
ایراد نمودیم است که میکنند دل بسیار ائمت جا و ما ندانند

خواه بیجا و خواه بجا خواه امروز خواه فردا در هر نقطه بسیار ائمت
مال و جان ائمت حاصل عقرب است که بدق فرنگان بر آن نقطه
نصب نشود

۹۰ از ۱۰۰

جو شتر و طغیان قدرت فرنگان خارج از تصور ما است

از برابر اینکه بفهمیم جریان قدرت فرنگان در اطراف عالم متوجه چه
شایع خواهد بود باید اینقدر را همیشه در نظر داشته باشیم که مقصود ما
مگر فرنگان ائمت که زیاده عم و در مایه همیشه باشند زیاده است
بهم پادروند زیاده بد چه منته و بقدر قمار و دنیا خیر تعشیر نمایند

حصول این مقصود موافق عمر فرشتان میسر خواهد بود مگر درین معنی که
ابراهم آن در نهایت ترقی باشد

ترقی ابراهیم محکم عدم این عهد یک شرط عمده بود که در نظر ما بقای
همه و از برابر اول فرشتان همگن باشد

موافق مذکور فرشتان ابراهیم یک ترقی خواهد بود
ابراهم اطراف هم در ترقی باشد

تحقیق این عقیده عمر فرشتان بر ما میسر و خوب است زیرا که با
بدن علم حرکات اول فرشتان در ممالک خارجه منبر برای عهد است

ابراهم

ابراهم یک ملک چنانکه مدتی در این کتاب که تصریح شده بسته به ترتیب
و موقوف بودست داد و ستد است

بدیه است که داد و ستد یک ملک با ممالک دیگر در صورتی ممکن
خواهد بود که ممالک یکدیگر برابر باشند

لذا افتادن هیچ چیز خارج بود از خارج هم هیچ چیز نخواهد بود

از ایران سواد است که در زمان سماع بنا بر عهد بودست که در تمام
از خارج سماع خواهد خرید

یک سنگ بر قدر شتر ابله شو از سنگ که زیاد تر تاع خواهد خرید
و همین وسط باب فرید ابله انگ که خواهد بود

کوه سال و لت بدیت ده مقابله از بار سال شتر تاع بعد پادو
از فرشته هم ده مقابله شتر تاع خواهد خرید و بهمان نسبت ابله
فرید ابله فرشته خلیج

کوه سال این تجارت بفسیر و درجه شتر کند از بدیت و در کوه
فرید

چیز خواهد خرید و بهمان اندازه بهاب شتر بدیت خواهد بود

مواقی علم فرشتگان از برابر ابله مرد و لغت است که خوشتر ابله شتر

کوهند ابله شتر بود شتر ابله خواهد شد

کوه بدترین خواب شتر علم نیست که بر مانده در آن ضرر کار دارد نیاید

لواطاف نصیب به فقیر باشد نصیب به محتاج فقیر خواهد بود

از برای اینکه نصیب تواند بجایز بیچاره بود باید خارج بود
البسیح در تواند از نصیب یاد چیز خود

لکه بر این مطالب اساس تا کلمات مدّره نشود
مفهوم خواهد شد

نادر

مواقی مذہب عمر فرشتان حکمت آفر عمه ممالک دنیا را شریک
آباد در خواب بیدار شده است

مواقی حساب فرشتان که آری آبر شوی بر آباد فرشتان یک حد
خواهد ارضی

بکم این مذہب عمر مد فرشتان از صمیم قلب و بانهایت حرص
طالب و مقدر آبر ممالک دنیا شده
مد فرشتان در ممالک خارجی کار و بجهت نماندند از دنیا و آبر
و توسیع تجارت دنیا

عقدنامه جات و کدکش و تسخیرات فرشتان در آسما صلا و عورتها
غیر اینج مقصود کتاب است

حشر و عداوت مدد فرشتان کلمه رابع باین طرح و احد است

هر چه تر که ممالک خود را ابله و تبارت دنیا را زیاده بکنند مدد فرشتان
بکمال عظمت خود بجزوا حوت و عاجر اند دولت هستند
و بر خلف آن هر چه تر که مانع آبادی مملکت خود و مختل روش تبارت
دنیا بشود اول فرشتان اند دولت را دشمن بزرگان و دفع الله
از برابر ترقه دنیا و جب مبر شانند

علا فرشتان

مدد فرشتان عموما از رور صدق کند تخرات خارجه هستند
بگویند تخرات خارجه اصله هیچ فایده ندارند مگر اینکه منصف باشند
و مستمر و زرا و رکعه بار ما را زیاد بکنند چه کینه ما ضیق فرشتان
در خارج اللهم و اریع اینست که ممالک خارجه ابله و تبارت آنها باز باشد

این حرف خفا طول و تفصیل و از برابر ما خفا تازه که همه

تحقیق این حرف خارج از دایره اینست که خواهد بود

مدفونان همیشه بحال بدر حاضر شده که هر قدر اللهم شیخ بدو
پول و لنگه و کشت بدهند که بروند در اطراف دنیا از برایش
عاشق میدارند تازه باز نمایند

درل فرستادن در ضمن این اقدامات کار محرم میشود که بعضی از مالک
خارجی را تصرف نمایند
مقصود ایشان از این تصرفات هیچ وجه حاکمیت گیر نیست
مقصود اصحاب این فقط کتب ضایع تجارتی است

از بر این اشیا این منافع این یک نکته کافی است که مالیت غیر آن
مالک خارجی که درل فرستادن در تصرف خود و از آن لغایت خروج
۱۰۱۱

و اداره انجمن مالک نمیکند

از مالیت نهند یکدیگر عاید خوانند و تعیین میکنند

ضایع درل فرستادن از تصرفات خارجی فقط از تمام تجارت است

این مندر اعقلد بر این قبحر خوانند که زیرا که از مندر و قدرت تجارت
با غیر بسته

این فقره اصارا بناید هرگز و نه شرکاء که موافق علم فرستادن از بر این
تولید یک ملک بجز کثرت امتعه و کثرت تجارت در دنیا هیچ راه گیر نیست

در نظر اهل فرستادن تمام کرده زمین یک کارخانه است که همه مردم
بناقص و باطمینان در آنجا کار میکنند و هر قدر کار میکنند منافع کارخانه
از برابر همه بیشتر خواهد بود

لکن دولت یک قسمت عمده این کارخانه دنیا را تصرف نماید و در
قسمت نه هم اندوخت کار میکنند و نه بلد دارد که بکسان چنانچه
سهم است و چون دولت در میان کارخانه همه سبب غنای بیشتر
و ضرر کم خواهد بود و شک نیست که یک روز بزرگم مصدق می آید
و چه خواهد آمد که اهل کارخانه و چون جهان دستهای مضر از زبان
خوب بر طرف نمایند

اولیای دول بسیار از اینج اشخاص ترقی دنیا و از اینج عدالت تعدد
نباید بیشتر از اینها غافل گانند .

باز هم باید تدارک

مدار و زندگی دنیا امروز بر تجارت دنیا است

اهم و شرایط تجارت بان احصاء و ساله که نیت که مانع است

در دایره فقر حالیه فخر تصور کنیم

علوم و تجویز طولانی فرنگستان بجهت توسعه عوالم تجارت چنان در کتابها

معلم و چنان ترغبات عجیب ایجاب کرده عقده شر و تحقیق

از آنها سالها بقیه مرماند

یک از آن ترغبات حیرت انگیز بجهت اجابت در فرنگستان
آن دستهای مجهول است که شرکات و به عبارت فرنگی پانز میگویند

راههای اینر و کارخانهجات معتبر و تجارتها عمده و بناها عموماً
و جمع کارها بزرگ بواسطه پانزها ساخته میشود

پانز پانزها بسته بفرانچیز شرکات و با تعلق مردم ساخته میشود

که احاد نیز بتوانند به شهرت معروف بدهند

بدون پانزها معتبر آباد ایران هرگز نمیتواند بود

اولیای ایران بهر تدبیر که باشد باید رسم کپانیها را در ابلح سند اول
و بقدر قوت تقویت و زیاد نمایند

با اوضاع حالیه ایران ترتیب کپانی در ایران حاصل است

ترتیب کپانی قواین و دیوانگانها مخصوص لشکر است
همچک از اعیان قواین و دیوانگانها در ایران نیست

در هر جا که حقوق و تعالیف کپانیها منبر قواین و ترتیب است
بکلیه

به کپانیها انگشت اعمال خواهد بود

در ملوک و فرماندهان بزرگتر و از روی حکمتها عمیق قواین مدینه
دادار کپانیها را بقدریکه در قوتها عقده شرعی و مضبوط و حکیم گویند

لشکر چند نفر آدم معقول در ایران جمع شوند و یک کپانی بآنند
و فرمان یک دیار بان کپانی اعتبار خواهند بود
اما لشکر نفر آدم نامعقول در لندن یک کپانی بآنند مصلحت است
له خلق و فرماندهان به الله ان شیخ فخر الباشا سند پناه کرد و بانها پول
بکلیه

بسیب اینکه در فرشتان هم سر میداند که دباب اداره کپنها
 قوانین و ترتیب دیوانخانهها نظیر طویر و قوق و حکم است که سابق
 یک کپنه نمیتواند پدر مردم را بدون جزاها بر کتاق لوط نماید و
 چون در ایران نیز بجهت اداره کپنها هیچ قانون وضع نشد
 و بواسطه عدم قانون و بجهت هیچ دیوانخانه محکم نیست لهذا از برای
 در تر حرکات یک کپنه ایرانی هیچ اطمینان حتمی احتمال
 در تر از برای خلق حاصل نمیشود

با قوانین و رسوم حالیه ایران ترتیب کپنه ها را بر وجهی جدید و بهتر

از برای اصلاح ایران کپنه ها را باید از خارج آموخت

عقلد را

عقلد ایران نیز بر این عقیده هستند که کپنها را باید از خارج ایران آموخت

در این عقیده یک دنیا جهالت است

شرح عظمت این جهالت آن نخواهد بود

آن علوم و آن اقلد عاقله عقلد را باید از خارج آموخت بعد از آنکه
 اجتهاد تحصیل کنند ما هر قدر هم عاقل باشیم نباید توقع نمائیم که در یک کشور

همه را ای طوطی و درک نمانم

لک لک شیخ غریب بگوید طغراف از نفس اجنه و موجب تقفون دنیا است
پس کس این عقیده را نمیتواند به یک صفحه تحریر تغییر دهد

در فرشتان البته هر روز کمان است

حق یک کمانه خارجه با حق یک عیبت خارجه هیچ فرق نداده

فایده حضرت یک کمانه خارجه از برابر ایران مملکت است که در هر مملکت
و لیکن شهاضر و رحمت یک کمانه خارجه برابر ماقسط هاتقدیر خواهد
که امروز از حضرت مرعیت خارجه برابر ماقسط است

لک از یک کمانه خارجه مرعیت باید از یک عیبت خارجه مرعیت
دلک از عیبت خارجه مرعیت بیایست صدوه خور برابر عیبت خارجه
مدعوب زیم و لک بفرض حمل در چنان تدبره سوتی بشدیم
ایران چه میشد هائله خیره و بخار و تمام ترکتان از عیبت
بدرنگند

اصحاب از مراد و خاچه بر کرسی عطار از استیلا خاچه معارف حقیقت

بعضی از عقلمندان میخوانند عاقبت تر باشد میگویند کسانها خاچه ارازم
ایران را میگیرند آنچه در ایران باقی مانده آن را هم خواهند برد

خطه دانم اهل ایران در تحقیق تجارت خاچه نیت که خیال میکنند
خلق بی ملک میخوانند در عالم تجارت بی ملک گیر با غارت میکنند

در عالم تجارت اخذ بی مال بدون عطر بی مال مسافر مکن نیت

دولت

لغو فکر کسانها فرنگستان جمع شوند در عالم تجارت هرگز نخواهند توانست
لازم احوال موجه اسلام یا چین یا بندر بوشهر بگردد یا در بعضی پرون

مکمل نیت که بیگ تاجر باید کینه خاچه در اسلام یا در طهران بعضی
از تجار ما را به تعجب فریب بدهد

تعجب و دزد در دنیا کباب ندانند

تعجب بیگ کپانی شد و در قطع الطریق جزا نیست و دلو

بدگمانی و احتراز از کپنهاگ تا امروز دلیل بر علم ما و تدابیر ایران است

باید از در وطن علم اینجند را از میان برهوش

باید اول در ملت علیه دشمن را آراهنی و علم معادن و زمینها
و جمع کارها و بناها را بعد از دیدن حال به کپنهاگ نمایند

کپنهاگ

کپنهاگ بدون اعتبارات در لیبیا ایران نخواهند آمد

در لیبیا ایران باید هر قدر بتواند به کپنهاگ خارجه اعتبار بدهد

اعتیاد از بگرنیت که کپنهاگ از سافخ آئنده نمی مطمئن است

گویند کپنهاگ از مدافع آئنده نمی آید کاندیدت بی پیش قدمی
در احتمالات بعیده بخطر نمی اندازد

اولی دولت عظمی اعتبار را در حق کیا نیهار خارجه مید
مرحمت فوق العاده ابرویستند

حقیقت مطرب بکسر است

دولت ایران باید خیا خوشوقت و شکر باشد که کیا نیهار خارجه
باجمال منافع لیر بهم سرمایه ها مآورد و عمر خود را چاودر صرف آبادگر
ایران نمایند

هر کس از دولت ایران بیک اعتبار میخواهد دولت بگوید بخر چه بد هر
این سوال دولت اغلب اوقات حد قسم منفعت را از ایراد آن واحد میکند

لک دولت در صحت بیک اعتبار بیک چیزیم در می دهد جایز است که دولت
آنچه دست میدهد بیک منفعت از صاحب اعتبار بخواند
اما لک دولت از خوانه یا از منافع بوجهی چیزی نمیدهد از صاحب اعتبار
توقع منفعت فوراً در طلب اطلاق است

نمی توان بیان کرد که در خصوص کیا نیهار و اعتبارات خارجه اولیای
چه نوع اشتباهات مرتکبند

باز از آن

کیا نیهار خارجه بر ابدا بگفته بر طبق جو و کما آن ابدا عاید در نشود

لگدی که بی بود کبر حوص سلطان را با خواهم که دولت نباید
از آن کیانی چیز خواهد
ایران کبر شفقت دولت خواهد بود

لگدی بودی از فلان که تا امروز هیچ فایده نه شده تا که
شفقت حاصل خواهد که دولت باید با نهایت خوشگوار نباشد
از او بلند نه اینکه بودی هیچ تو بجز چیزی ندیدم منم غم که درم از آن
که شفقت بر دالیر

از آن

از کثرت مدافع کیانی نباید حسد بود

لگدی کیانیها مدافع بنامند بایران نخواهند آمد و لگدی نیاید ایران آباد
نخواهد شد

کیانیها در ایران هر قدر مدافع بنامند و مدافع خود را هر قدر
بناج بفرستند ممکن نیست که یک قسمت کما آن از بر ارض
دولت ایران نماند

جمع مملکت خارجه پر استند از کیا نهار خارجه

لغویت کیا نهار در سردر ایبر و بنجک تصبیر و از رودخانه
و صحرا را بر ایبر ایجا ساقبت کرد و شغفت بر صحرای صق تصبیر
و دل منتهی آن کیا نهار خوانند بگو زیرا که بد فرغ تصبیر در خاک
انصیر منت کرد مال تولید کعه و در هر صورت اسباب نرید
شروت تصبیر شتابت

لغویت کیا نهار خارجه باید در ایران بیت معدن الماس پیدا کند
وده کرد و شغفت بر دلهو جارتاسف و غزا خواهد بود زیرا که
بدون ضرر ایفاده کرد بر ایبر ایران افزوده خواهد شد

در وقت عثمانی نتواند و نباید به کیا نهار خارجه اعتبار بدید و بلکن
ایران و چین و افغانان باید به نوع اعتبار و بهر نوع تقویت
به ترتیب و بهر اتمار عمو کیا نهار خارجه را در مملکت خود زیاده نمایند

فرق عثمانی با آن مملکت که صحبت ؟
این سند را باید از تاریخ دنیا پرسید

لغویت کیا

حکومت ایران به بعضی کمپانیها و از برابر بعضی کارها عهدها بر اعتبار
و عهدها بر ضمانت باید با لغز و ستر پول بدیم

بجمله سخن راه اینج ایران از شوستر تا طهران که حکومت ایرا
عهدها بر هر نوع اعتبار ده که در هر پول نقد بدیم باز کرده
سفت دولت خواهد بود

اعتباری که باید با شخاص معتبر داد

یک از بد بختها در ایران اینست که با شخاص بی سرو پا اعتبار دادیم

آن کارم که هفت سال پیش از اینج توسط کمپانیها در ایران سپردیم
اوقات بودیم به اعتبار اعتبارات ما حاصل نشد است

لکرو چهلد از ایران همانجا که اعتبار نخواهد و لک از برابر
 اعتبار شخص که پناه هزار تومان بشمارد باید پناه هزار تومان آنص
 رو لک و آن اعتبار لا مفت داد بر چهلد سهد است لک و لکم
 باید سلوز و تر بر چهلد داد که اعتبار مارا نماند

حرف غریب !

در فرنگستان هیچ حرف نیست که بظن ما غریب نیاید

عموم مطالب این کتابچه از رسوم قدیمه آسیا میخا بعید و غیب نقطه مقابل
 عقاید حالیه ما است

هیچ مطالب این کتابچه را بسته میخا نمی توان روشن و شایسته
 اما مکتوب و زرار نمیتوان مکتوبه بر این مطالب قرار داد
 آن اسرار است که بر این مطالب بحث و تردید دارند بیاید
 بحث و تردید است خود را میخا پیش از اینها در مدرسه با قطع و
 کعبه باشند

مکتوبه

مقصود از این کتابچه فقط ثبت بعضی از اصول است

بر این کتابچه از این اصول بسته با نصد جلد کتاب نوشته اند

بر این کتابچه از این اصول سالها و قرنها تجربه کرده اند

کل علوم و تدابیر فرشتگان را جمع به تکمیل این اصول و از بر این کتابچه
اجرای این اصول است

در بیان

در بیان ساند این کتابچه هر قصه در کتاب روح مطرب و تعلیم است
ایران شاد روز روشن شکر است

خداوند حکام قطره از اصول این کتابچه جاری شود از این قرار است

بقا دولت ایران بعد از این صلح خواهد بود مطرب ابلیس ایران

ابلیس ایران حاصل خواهد شد مدینه خلق ایران

زیاد کار بستند
زیاد استغما بعمه پاورند
وزیاد داد و ستد نمایند

از بگسریسته خلق ایران بتوانند شتر ساریه کار بستند

باید از جان و مال خود سطلین باشند

باید سرمایه مادی و عملی داشته باشند

از برابر استعمار اعیان جان و مال باید در جمع ولایات ایران
دیوانگانه نظم برقرار کرد

باید از برابر نظر ایران یک پولیس قوی ترتیب داد

باید از برابر نظر حقوق اداره قوانین صحیح وضع نمود

باید در مرکز دولت یک مجلس قوانین برپا کرد معتبر برپا کرد

باید بواسطه تعهدات قور و اعدانات و کسریه عجم خلق ایران
شده آنگاه داد که بعد از این اعیان جان و مال اولین ^ت باشد
و اولین قانون ^{اداره} ایران خواهد بود

از برابر اینکه خلق ایران بتوانند شکر سایر ملل زیاد استعدادهای خود را بکار آورند

باید زرع و تجارت را بواسطه قوانین و ترتیبات صحیح بقدر قوه حیثیت و نفوذت که

باید راه آموخت ساخت

باید معادن و جنگلها را بکار انداخت

باید استعداد ایران را از آن که

باید

باید که گاه و راه در بهار داخله را بکلی منوع کند

باید مسکوکات ایران را بدوین کم و زیاد شکر مسکوکات و زینت و بدلیت و ابطال و آو تر با قرار داد

از برابر اینکه خلق ایران بتوانند از سرمایه های ایران و از سرمایه های خارجه شکر سایر ملل فایده بردارند

باید در ایران قسم بانگها ترتیب داد

باید موافق علوم در کوم خارجه از خارج سرمایه با ایران آمو

باید کسانها خارجه را با ایران دعوت و جلب کند

باید به کسانها خارجه اعتبار را مستقر داد

باید از مدافع کسانها محسد نبرد

از برابر آنگه سرمایه علم ایران زیاد بشود

باید مدارس عالییه ایران را موافق اصول تازه منظم رخت

باید

باید بقدر قوه مدارس تازه ساخت

باید اقتدار دولت نفوذا که بفرنگستان فرستاد

باید باطنیه کسب علم

از برابر آنگه با کس ایران در ارتباط تجارت ملزم و شریک با کس و بیانش

باید جمیع بناور در صو خانها را کتب باز کند

باید از تجارت خارجه ترسید

باید بعلوم صن و نیا اذن داد و توفیق گویم که هر قدر بتواند از
خارج مال پیاورند و از ایران مال ببرند

این چند اصول بلکه بر چشمه آبا و در دنیا هستند

جمع ترقیات و قدرتها و فرنگان کلد و جزاً حاصل و ثمرات این همه

خارج از این اصول بعد از این در دنیا هیچ سلسله و هیچ در نظر نخواهد بود

اگر اولیای هر ملت عمیقاً حقیقت طالب حفظ ملت ایران هستند باید
سازند

این اصول شدت هر چه در نظم بلد تر و بد و بلد تأثیر قدر نمایند

باید جمیع قوانین و احکام و پولیسیک و حرکات و اقوال خود را
نقطه به نقطه بر طبق این اصول قرار دهند

باید هر عمر و هر قرار و هر عاقل که حذف این اصول باشد
سوال و جواب بلد در دست از ممالک خود رفع نمایند

از ملکه ات این کتابچه نباید تعجب کرد

معانی و قدرت این اصول را نباید سهر شد

گو در این سال گذشته موافق این اصول حرکت کرده بودیم
ولت ایران مالک آسایش

وقت اجراء این اصول همه در ایران گذشته است

سر نوشت ایران همه در وقت اولیای ایران است

گو امروز شروع با جرائع اصول نمایند بعد از سه سال در ایران
نه یک شات گفته خواهد ماند نه یک ده خواب و نه یک آدم بچی

مردم آنچه سرمایه دارند بدون ترس بیدان خواهند آنگو

آنچه استعداد و هنر و آفته دارند بدون مانع بکار خواهند انداختند

زرعت و تجارت ماحد مرتبه وسیع

اسایش و زندگی ماحد مقادیر

پول و قدرت و استقلال و شوکت دولت حد درجه زیاده نخواهد شد

اینکه وزیر سابق ایران این اصدرا را مجازند آشنند سبب انوضع است
بچاره هر بدبخت از معنا و قدرت این اصول بچاره بخر خواهند

نیوان عدم اقدام آنها را حذر بر اغراض شکر لوی زیرا که لغو جمله
علم مید آشنند از ان مسند عا خود ز فو تر و بهتر از هر طیف میشدند
که علقه بر صلح دولت علقه بر خیر خلق خدا نافع تر خواهد باشد
و صحت اولاد ایشان و نبات دنیا و آخرت ایشان بسته
باجرای این اصول است

نعمت انوار

عدم علم روس سابق ایران از برابر ایشان تقصیر ننشود بدین جهت
 این بود که نتوانسته تصور کنیم که خارج از اعتبار ناقص ایشان از برابر
 حسن اداره دولتی در نوع علم و فنم تخصص و در دنیا بد آمده

خیال و زرا و امرای علم بجمله در دنیا صدر کارها بزرگت ننالند
 علم نه آستند و لا متقد علم بجمله

محمد علی پاشا مصر سواد نه آست اما با سواد علوم خارجه با عظیم
 و نشان برابر کوه

در همین اوقات وزیر حاجیون به الله علم حشره باشند بواسطه حسن
 اعتقاد خود نسبت بعلوم خارجه محکم بنف خود و موجب هجرت و نشانند

عقد حالتیما یا بجهت پوشاندن بد عمل خود یاد اقا از روی صدق

این کجاست را بمیان خواهند آمد

خوانند گفت ما بر محبت منور این اصول حرف نداریم اما گویند

و در صفاتنا و کبرت ایران را انظره میجویند بر این علوم دل باز نمانیم

و لکن اینها خرابه سلاماقتی از روی فریبها از هر طرف با ایران

دعوت نمایند الوقت در نگار به راه و حجت ایران را برود و برسد خواهد

و الوقت روشن ایران از برابر آنها خجسته خواهد شد

این حرف بگویم عقد را یا خجسته است

و لکن عقد مطلب را از روی عموم این عقد درست بشناخیم خواهیم دید

این نظر عقد را نقطه مقابله وضع حالتی و نیابت

قدرت دل فرشتان نسبت با یا چنان قاهر و ابواب استیلا

ایشان بگذرند از این است که از برابر روشن و دلایات مانده بیدار

لکن دارند و نه محتاج تهیه مقدمات هستند

از روی یک جهت تفهیم حجت معصرا بگیرد و سرگشته

اند فیکه که فرانسوی خواهد پارتی چین را بخوانند پارتی چین سخن خواهد

با فلان خان ترکم یا فلان شیخ که بجهت پیوستن قصد خواهد
راه و جهت کار را قبل از وقت تعیین نماید اما از برای قدرت رود
و انصاف هر چه چاره است که بر سر حدت ما مظهر مدارک و محتاج طلب باشد

پس پنج سال قبل از اینجای از وزیر بزرگ ایران بفرستد راه کابل
نباید ساخت که با دولت در ویران راه و افسران شیخ

عقد نماید تا بدین حد که در راه و در آنجا آرد چهار خانه ساخته

سالها تمام بگذرد که در بندر جو از چند کله پاره یک کله ساخته

ایچ ندای بفرستد کدام اقدام و بلیک در راه است بفرستد تا خیر بنید
انکه بفر

انکه فیض از وزیر را ما برای عقیده استند که لغت و در شش ماه
در وقت کار و نفع نماید دولت ما از شرناج محفوظ خواهد ماند

ما باید چه قدر از حقیقت اوضاع دنیا بجز با شیم که این نوع بد
شد سخرات فرستادن بد اینم

لغت دنیا یا ملت بولند بخواه شو شتر را بشترند از برای
کشید خا آنها چه فرقی خواهد که که تبار آنها در بو شتر انبار تبار
مشته باشند یا نه استه باشد

و هر در لندن قرار دادند که اسکندریه را فتنه بشود آنهم قلعبار تمام
و سد و دوجر و جوش و خوردن و آنهم تقید با نظام فرنگی که
نقطه غم نصیر را توانسته تغییر دهند

با وصف این شهر و زار ما چنان میدانند که گویند نصیر محرم را نیز
بواسطه اینست که در انصاف و قبول و کفایت نداشتند

همه جمع بر این عقیده هستند که گویند مراد اب از این نگاه
بدانند دولت روی بر وجهی تیر کشیدن مظهر خواهد ماند

مست باشد که ماضی ابراهیم عهد نمود که قرار این نوع عقاید باشیم

هر لب ایر از قصد و نگرانی بسته باید تنها صراط و درخت را در این شنبه

خط استند خارج صدر به بیشتر و نزدیک تر از این عقاید با تصور است

و اینجاست باید از ترس دنیا ایقدر غافل باشیم و در مقابل این عقاید

ایستاد بقا غم را بر آنکه رسوم جهالت استی قرار بدیم

از بر این سبب در مقام مصلحت گیر فرستادن جوایم تدبیر نماید
اول پیشتر خود در دست بشانیم که مقصود مصلحت گیر آنهاست

مقصود اصلا مد فرستادن چنانکه از هر صفحه این کتابچه بر پنج شیوه
هر کار و در هر مقام فقط کتب شایع مآثر است

پولیتیک و حرکات دل فرستادن کفر در احد و در منفر راجع بین
کین مقصود است و اینکه جهت وضع ایشان بر حسب ظاهر نیز در

ملاحظات است

یا ملاحظات پولیتیک

یا ملاحظات تجارت

انضمین سبب محاله را بجهت شایع تجارتی گرفت اما جهت اندوختن دولت در
بجهت ملاحظات پولیتیک بود

روبر کیم ملاحظات پولیتیک بود و به مراتب بر هو اما گذشت
و آنکه نسبت چین نفس شایع تجارتی است

این در قسم مصلحت گیر سبب نماید با هم شنبه گو

انولدیایم که دل فرستادن با مصلحت پولیتیک مآد و از مجبوراً
خطب نماید انولدیایم را از جهت آنها نمیتوان منحصراً مبرور بود

روبر با قهار بولطیک تا منجی حکما بدات خواهد رفت مگر اینکه
بزرگ توب اورا منع نمایند

و انکه مجبوراً با تر داد قلعه تسر قیام خواهد کرد مگر اینکه توب
اورا مغلوب نگاه بداند

ان ولذئیکه خارج از تقضیات بولطیک هستند و درل فریق
میخواهند فقط بجهت نافع تجارت بگیرند انولایت اخصیا خبر میخوان
بکن تدبیر از قصد خارجه محفوظ نگاهدشت

بجهت حق فطرت این قید ممالک هر چیز لغت است
یا اینکه اسطفا و ابان ممالک روز بروز در تریج باج
هر مملکت عموم در خارجه در ان ممالک تجارت کما مشته باشد

لغو اذربایگان چنانچه باید آباد شو علقه بر ایسکه اخذ قه رحمتان را
خواهد داد بواسطه آبادی و تجارت منجی بر آبادی عموم ممالک قفقاز
یک برده خواهد افزود و در ان صورت دولت روس چندان بجزیت
و فایده نخواهد داشت که انولایت را از ایران غصب نماید ولذئیکه
اذربایگان را خواب و اسباب خواهد ممالک قفقاز با بیم دولت
روبر محمد خواهد بود که ان مملکت را هر طریقی از دست

پرون پاورد

گفته است ایران آن همه نعمت کسب کند و ما زنده ان را شکر از
بر او دنیا بمصرف بگذارد از قدرت دولت روس خارج خواهد
که تواند از تصرف اولادیات صرف نظر نماید

و لیکن گفته است ایران اینجور دولت خود را طوری مطمئن و آباد
نگاهد بدینکه خلق روس بتوانند در آن ممالک سلسله کور و کورستان
الوقت بگذرند و بدین عنوان گفته است که دولت روس بهما تقدیر شایسته
الفا خواهد کرد و با ما نمی راند بمرات و خارج ضبط اولادیات
خواهد انداخت

چشم اولیا را بر این که هزارین قدرت و منفعت تجارت را استوار کند
بفهمند اینجور حرف را هم هرگز قلم نخواهند گوی که یک دولت قدر
خود را در خصوص ممالک خارج کسب ملاحظاتی بکارت تغییر دهد

اینهمه یا از آن سزاوار است که خیال نمی توان بان گو اما در ۳

عالمه اولیا دولت ایران اینجور راه طوری باید بدین
خوبی بچاند که از بر او را با بهترین جهت دفع استبداد
است که بقدر قوه تجارت خود را بجهت ممالک خارج دولت
بدینند

دلت بکسیر با اینکه مدنت مصر را در قبضه تصرف نمودی
چگونه را معلوم کنند و اطمینان میدهند که انکس را عقوبت نمیکند خواهد بود

چرا

بجهت اینکه غلبه دل فرستادن بواسطه کثرت مصالح تجاریست
در مصر در تقصیر است

دلت فرانسه در این سال بیخواب میماند بنا بر و پارسیان را
بدون مرارت نکامگیرد

اینکه مدتی پیشتر بهیچ وجه از حسن کفایت وزیران نبود
چون

چون همه دل در آن بنا بر تکرار گذاشتند بفرمانت لغت شد
به تکرار ماضی و ای خواهد آمد

در مقابل همین حرف کشتهها بخانه فرانسه بر او رسیدن در سال متولد شد

اولی در دولت علیه ایران این نکته را باید مخصوصاً در نظر داشته باشند
که بر او رسیدن در این سال حمله فرانسه فقط و فقط بر این زمین
بعده که عقلمند پیرین بنا بر در صوفیها و تبارش را بر او نرسد
سد صوفیها داشته بعد

انگلت ایساکه با خارجه تبارت زیاد دارند در دنیا شاهانند
حکما طوع و نکر از در خارجه خواهند بود

اروز هر وقت فرنگی خواهد بند بود و حجرات را در هر وقت
خواهد زد به آنکه هیچک از در خارجه پس حق ایراد شده باشد
بدیهر است که گو در آن بنا در هر هزار شت خارجه بود تقدیر
خارجه باین شدت سهر نیست

با درنگ

با اوضاع حالیه ایران دولت روسی تواند نظر بنا در بخورند
در یک شب ضبط کنند
اما گو در آن سوا صد چهل ساله المانی و انگلیس و فرانسه بود
بیدان استند خارجه شد از در خارجه نیست

گو از در یک در ترکیت بندر جاپون دست بریند جمع علوم ملل
در انگلت تبارت کلا دارند علم درل مجبوراً به حمایت جاپون برخواستند
فانت و لیکن گو خدا در گذشته سید استند خارجه استعدال دولت
ایران را سهندم نماید چون این حادثه بر ابر تبارت فرنگستان هیچ
ضرر نخواهد داشت و بلکه امید تبارت آینده دنیا را زیاده خواهد

مدر فزنتن بر اخط استعقل باید انچه هم حوت خوانند داد

چه قدر جهالت خواهد بود هرگاه با اوضاع حالیه ایران بجهت خط
ایم اوضاع از پولیتیک فزنتن بقدر رموزی توقع جایز شده باشم

در این عهد پولیتیک و اقدامات مدر فزنتن بر حوضه امر مرید شایع در منبر
عموما بر روی ابط و منافع تبارت و نیاست
در عهد سابق جنگ و صلح دول بسته بلا حطت کبر بود
بس اتفاق ساقا که سلاطین و وزراء و حتر زنها را آنها بویطه
یابد یا سخو نسبت بدولت را به سباب جنگ و صلح میشدند

در این عهد حتر و عداوت دول پیچیده نه در عهد سلاطین نه در عهد وزراء است

ارتباط اول عمومنا بسته بارتباط تجارتی ایشان است

هر گاه با هم زیاد تجارت دارند با هم زیاد دوست هستند

تفسیر و فرشته با هم بیشتر از همه اول دوست و بسته گاه دارند

زیرا که با هم بیشتر از همه اول ارتباط تجارتی دارند

هر ترالدانی لغت با ایران هیچ است

زیرا که المانی با ایران هیچ بسته نگا تجارتی ندارند

عهد نامه و سفارت و نشانی با اولی در نامه بدون ارتباطی
۱۵۹

بجز نیک صورت ادب هر تر هیچ نهم ندارد

در میان دولتمحمدیه و محمدیه تحقیق نماید بر ارتباط مادر و
منافع تجارتی باشد

ملاحظت پو لطیف هر قدر هم قور باشد بدون سانس تجاری
انجمن اوقات بی مغز و بی اثر ممانند

گویم فرضاً سلاطین و وزراء فرستادن ملاحظت پو لطیف در
مادر

در بر و غیره که هر دو خواهند از ایران حمایت نمایند مگر در وقت
سنا در هیچ صورت نخواهند که است که یک دنیا را یک بر باز
ایشان صرف حفظ ایران شود زیرا که در فکر فرستادن هیچ
حکمت هیچ کارخانه هیچ کمانه هیچ تا جو هیچ تقاضا
میت که از حفظ اوضاع حالیه ایران یک ذره فایده در نظر
میشود

جمع وزراء در اصل بزرگ مع انحصار وزراء تعیین این مطلب
البتة حد بار برابر ما ترجیح کعبه
میکنید ما با قضا ملاحظت پو لطیف خیاط لب هستیم که
ایران را استغفر و قور نگاه بداریم اما چون خلق مادر ما

ایران هیچ منفعت دسته که مادر ندارند ملاحظه کنید
هر قدر هم در نظر ما مهم باشد ما هرگز نمیتوانیم از ضیق با کجایه حفظ

کیت و نیار مدد بخوایم

بگو ایران آبادی و کوسان از مصالح و سرمایه ها فرستادن
مربوط به ابله ایران ندانند انوقت با فشار شایع مادر
ضیق فرستادن اتفاق حل فرستادن بر سر سده ایران خیا اهل
و در مقابل چنان اتفاق اقدام هر یک خیا شکر باشد

شرح مطالب پیش از این هیچ از در مذاکره

سنة حالیه ایران را از هر طرف و بهر ملاحظه که بشاید
فکره مطرب و اصل حقیقت این خواهد بود

که در ملک ایران بیشتر از روزگدا و ضعیف و خراب و از دریا
ابله دنیا خارج و عشقو نگاه بداریم حال عقربت که اولین
یا از حل فرستادن ما را بقیه محو کنند

ان خیار

دکن از روایت ذره شمر طلب بقدرت ایران بستیم
 بلد ترود و بدون ملک دقیقه مطلق استقلال دولت
 برابر ملک و ابله ملک را بر احمد عم فرار بدیم

تقصیر این که ستم
 بر وجه اباد در بر زدم ستم ایران هیچ شبه نیست
 حرف قط در اینست که چنان نظایات و چنان اباد در ایران
 بچه بجز در کدام در نگاه و متوسط چه نوع اخص نظر خواهد بود

بدی است که همه این کارها کار یک شخص نیست
 هیچ پادشاه به تنها نمیتواند هزار یک امر کار را بکند

ایم کار یک کارخانه لغت

کارخانه ایم کارها را حل میکنند

جمع ایم نظیات باید از کارخانه دولت پرودن باید

خو کارخانه دولت از همه دستگاه ایران بد نظم تربت پرطو

میواند بسبب ایم نظم باشو

باید اول کارخانه دولت را نظم داد

چون جمع نظمها را باید از کارخانه دولت پرودن با لغت که بر وضع

در تربت این دستگاه اصا چند دقیقه تا زمان

از لغت

۲
کلمات در زبان
بهم پیوسته اند
و در آنجا قطع و نگاه
در آنها با صلیب
کلمات را می
در آنها میانند و مادر
کام دولت کام دولت کام
در بنای بیوم

تو و زبان

از لغت دستگاه ایران ما هر چه میبینیم بیان بدیهیات خواهد بود

بر صفات تصور در اینها هیچ حرف نیست

عصر و نبات و لغات و در لغت ما هر یک از آنها را تسلیم داریم

ایراد ما فقط بر بعضی ترتیب دستگاه است

صدر اعظم

وزیر دربار
وزیر امور خارجه

وزیر جنگ

وزیر نظام

وزیر واید

وزیر بنای

وزیر داخله

وزیر بائید

وزیر دفتر

وزیر بقایا

وزیر سوکونات

وزیر ملک

وزیر تکمیل

وزیر تکمیل

وزیر پست و تلگراف

وزیر صنایع

وزیر الطباعات

وزیر مخبر

وزیر ارباب

وزیر تجارت

وزیر معادن

وزیر مذهب

وزیر عدلیه

وزیر علوم

وزیر وظائف

وزیر مہمانی و زائرین

ایرکلیس
ایریندا
سرتی ممالک

سیر الممالک

مشرق الممالک

پیشلدر

امین سلطان

دعوه

دعوه

اینگ اشخاص هم مردمان مقول و وجهها ممتاز لجه استند و لیکن در دنیا
هیچ مهندس در هیچ حکم نیست که بفهمد از اختراع این هم درازتها پرت
و غریب چه مقصود چه فایده در نظر لجه

ب. ۱۷۱

بنا آنکه داخل تقاصید شویم باید با جرات در خواهی اعتراف کنیم
که چرخ حکمانه دولت ایران باندازه معیوب و بی نهایت گشاد شد

وزارتها نه تنها با هم دیگر هیچ ربط ندارند بلکه وضعاً و اصله
تقیض و تغیر هم بدیده استند
عدد و ترتیب اعمال پیچیده معلوم نیست
ناصب دولت همه تو در هم
حقوق و وظایف همه با هم مخلوط
مسئولت و دیوان مجمع غوامض دنیا
کلیت چرخ دولت رفتار متهاش حال

از هزار کجاستی بدتر جز اینست

ترتیب این اوضاع که تقیض احمد معروفه دنیا و اباب چنانچه
و خواهباست که عقد خارج از طهر بقا چنان جمع هر دقیقه
عشق یک حیرت تازه میشود

حقیقت اولیا را بر ترکیب حالیه دولت ایران هر چه باشد
ستیم است که نه در عهد سابق نه در این ایام نه در ایران نه
هیچ گوشه دنیا هرگز هیچ دستگاه در تبریکه که دستگاه حالیه با
توان بان تشبیه شود

مهمان

مکتبه ستم تر نیست که همت و عزم شایسته هر قدر قوی و در زمان
هر قدر عاقل و در خواه باشند باز مرتب حالیه دولت با محال است
که از چنان دستگاه یک فارسی یک عمر با نغمه برود بکند

هر خیال و در طرح که صحیح تر و عاقلتر از آن باشد مکتب نیست که در بیان
ایم دستگاه بقا معیوب و باطل شود

باز هم نگذاریم بکشت سپیده راجع با شام نیست
مفصله فقط بیان نقص ترتیب است

نویسید فوجی که ترکیب از عقده نفر براند هیچ تقریب

دینار نقر رنگ و شکر سلطان و پست نقر درویش و هر قدر
سستی و سرفرود را با تکالیف بدرباط صاحب نصب قرار
بدیم ای حالت انقوج چه خواهد بود

ترتیب دولت هم مثل ترتیب فوج قوانین عین مهر

دستگاه دولت باید بهتر از هر فوج بهتر از هر کارخانه بهتر از هر
مواقی قواعد علم تنظیم باشد

گو ما در بیان کتب کارخانه یا در بیان کتب ساعت بید خود اقام
چرخها و چهار مختلف داخل کنیم و جمیع التهار آنها را هر روز بیک
بزر و درونایم حاضران کارخانه و سفر آن ساعت بدین است چه خواهد
بود

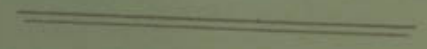
ماضی ایما با اینکه به شگفتی پره زنها را بیخ عاقل سبیم از قوت
ترتیب دستگاه دولت هرگز هیچ اطلاع نداشته ایم

ماضی ایما هیچ حق نداریم که در چاقون غایب خود و خود و لغوی نام

عماد مهندین فرشتان چنانکه کارخانه جات صنایع خود را با اشیاء و
رسانده اند کارخانه دولت خود را چون نسبت ترتیب داده اند

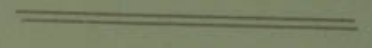
عنوان تصور که علم و اجتهاد و فتنان و تکمیل کارخانه است
چه بگویم که است

ما که در کارخانه جات منابع ایقدر با عقوبت مانده ایم چه طور می توانیم
در کارخانه دولت که جامع اشراف علوم بشر است پیش قدمی
نمایم

تعمیر و نگاه

تعمیر و نگاه دولت شادمان
که در احاطه با نظم و نگاه دولت نمی هستیم باید هیچ
و تقریر از در صدق عقیده بقدر و قوانین الهی بدون چون
تأسیس نمایم

عنوان مشق که جمع این قوانین در یک کتابچه مختصر ضبط در پانزده روز

در شواهد عقده طوع را در جنب قدرت عموم کتب اعتراف کنیم
 و بخصوص این فقره اخبار را از دور اعتقاد کامل قهر کنیم که بجهت عظیم
 و اجبار ایران هیچ چاره نداریم بجز اینکه رجوع نماییم بان عموم
 مخصوص که در سایر اقالیم نشانی آنهم قدرت شده اند

- و اجبارا لعمرو

لعمرو با کمالی شرط استقامت در نگاه دولت را بر این قرار بدیم که
 اول دولت علیه همه عموم و قواعد شیطانی دولت را به تصدیق نهند
 و بدتر یاد بگیرند پس باید استقامت ایران را تحمل بقیامت که

در ساند حاضر چرکه از اشغال ما میتوان توقع نماند که ما از دور
 عقده
 ده هزار

در خصوص ترتیب دستگاه دولت بعضی قوای سالک بعضی دیگر نبودند
ناقص بطبع مختصر در اینجا یادداشت میمایم

بدیه است که ترتیب دستگاه دولت باید له حاله منبر قوانین باشد

وضع قوانین کار همه کس نیست

بالمثل

تأسیس قوانین باید در یک مجلس عالی شرایط مفصله و بر طبق اصول
صحیح باشد

علوم کار که از آن دولت باید بلد آشنا معلوم قانون باشند
باید خارج از قانون نتوانند قدم بردارند

در ارتکابها دولت باید بکم قانون معین و مکتوب و مقرر باشند

باید کلوزر ادر ماموریت خود مسئول باشند

بفرستد و بد اعمال پستان بر عهدہ پستان باش

وزراء حالتیہ ایران سؤل نیستند

درکت اداره آنها بر خط و در خطای که ظهور میکنند بگویند کار

مانیت کار پادشاه است

اینک بکف غلط و اباب خوب دولت است

بر وزیرینک از اعمال تعلقه وزارت خود را نمیزنند و باید
استغفا نماید که استغفا کند پیران عهد تصدی که
بفرستد

بفرستد و بد انقدر بر عهدہ اوست

ازینک وزیر پر رسم چو افکن حقوق دولت را بنا بر تنبیم
بگوید مع کلام پادشاه گو

این حرف خیانا مربوط و خیانت کف است

سج پادشاه نمیزنند شفا باین نوع امور تا ما رسد و گناید
بک وزیر باید بکست و بد این کار ما را تا ما بفرستد و با استغفا

لغو آن وزیر بیکه این نوع کارها را صدیق تخلص استغفار کرده بود
بیک وزیر دیگر یا چنان خط نمیکو یا لغویم خط سبکو از وقت
بخت تقصیر بران وزیر داد و بیاد

وزیر بیکه عمارت را خرد و صحت دولت میداند و بعضی حوط
نسب و تقصیر موجب خود مرتکب آنگه شود و چون است و عیان
پشت به است

وزیر دولت خواه است که از برار صحت دولت و مدت به است
از موجب و صحت تشریح صرف نظر نماید
باریم

تا رسم استغفار او در میان وزراء و کارکنان دولت تفریق کنیم
در دایره کارها ما هیچ نظم و هیچ ترتیبی حاصل نخواهد شد

لغو فلان عالم نمواند مالیات و ولایت را بدتر و صدمه نماید استغفار

لغو فلان وزیر نمواند موجب اتباع نخواهد بود زیرا باید استغفار کند

وزرا باید شریک مسئولیت هم دیگر باشند

این سئو تقاضای باران است
بدفع اجرائی شرط است مگر وزیران که نمیخواهند

همه وزراء به عبارت اخوی همسر اجرائی از همسر قوانین بگفت
صدای

الفرد

بعضی از اینها باید کلمه قلم نیند موجب بیندگان در گذشته باشد

موجب را با تمام بر نباید مشغول

مستمر از بر ارضیات گذشته یا بعد از حقوق ابد است

موجب باید نزدیک صفت و احوال

شکلها و ناصب به صرف را باید تدبیر منوط

موجب عموم نوزها در ایران کم است
موجب آنها را نمیتوان زیاد کرد بعلت اینکه پذیرنداریم

اجرای این اصول پول دولت را دقیق بدقیقه زیاد خواهد کرد
بالتبع موجب عمال دولت هم زیاد خواهند شد

موجب عمال باید بدقیقه تلف بر سر دعه بجم

عالم که بر سر دعه بود بیشتر از اسباب اذیت دولت و محقر گزانت است

ایصال موجب نباید بسته بود مصدات پنج

کودک و فرنگیان بجهت رساندن موجب عمال شیران مخط
و مصدات باشند جمع آن دولت در یک سال بکالت دولت
خوانند افکار

یک از محنت تدابیر مالیة فرنگیان است که خواه مایات زود برسد

خواه در تخریب دولت بر سر وعده بدون تکلف داده بشود

این عقده بجز از آنکه مات است که اول و ثانیان از بابت خود میگویند

کار که این عقده است با همه بد استنا صاحب ملوک و صاحب دین باشد

از برای اداره عهد که به تمام عقده طبعی کافی است اما از برای اداره تها
این عهد ملوک با عقده زیاد و علم زیاد و نسیم است

بگفتند

یک شخص به علم به ملوک هر قدر معقول باشد محض این صفت نباید
هرگز در اندام ملوک و تهر نشود

معتولیت و صداقت از برای وزارت کافی نیست

معتولیت و صداقت شرط اول زندگی است

جان نثار و آقا پرتو بدون علم قابل هیچ عفتانیت

همت جان شایسته در ایراد چه در خارج سلامت نان است

نور که تر عده بر آقا پرت باید صاحب علم باش

در این عهد نور که علم نداند از برابر بر بازیم غیر کافی است

زوق آباد سولید و خواب افغان است که کار کند ایران احسان
علم نه ازند و کار کند اسلم سولید علم دارند

باید ناصب و ت قطع و قطع به این قصد و ماصی ب علم دان

مطلب را نمیتوان بر اینج اوراق شرفه پشتر از اینها بط داد

فلاصه مطلب و کلام نیست که لغو و اقا و رفد اختیار این استیم
باید اول کار فایده ملت را بر طبق این چند اصول ملاحظه بنماید
هر چه تمام تر مظم و تمیاز کار بازم

و بعد توسط این چوخ مرکز همه آن اصغر را که سر چشمه ابابکر و بنا
پیدا کنیم بدون کم و زیاد در نظر مالک ایران بجا بداریم

ایم حرفها هم صحیح
آثار روح کار نمیدانند محمد است

کلیت در ایران که بتواند این طرح بسیار اجرا بدهد

اجرا این طرح البته با وزیر ارجمند است و بلیغ شروع
نسخه بسته به اراده و عزم ذات مقدس اعلم حضرت
تعالیون شاهنشاه روحافزاه است

ایم حرفها هم

این همه کارها کونان را از کجا و توسط چه نوع اشخاص
شروع کرد

سخن این شاه قضا بدینا را بهزار دلیل صحت کامل مدائم و ^{توام} ^{تعمین}
که نقطه شروع و باب اجزای این طرح آذن در زمین مبارک
هایونی در کمال وضوح مشخص و مقرر است

در این سده هیچ امتیاج بعضی فاجرت نیست

و بعد از این

و لیکن نگاه در این سده آخر هم بغیر در سده پیدالحن است
را عجاوینانه بنده را سوال فرماید انوقت عقیدت خود
محرمانه دستگیر نمائید و در این سده شاه صفت پناه بعضی خواهم

عنه العبد له برکت فخره تمام با هزار سعادت و التماس با تمام تو
صدق تا کلمات خود را تبذیر کنیم

اصدا این طرح بهر خواه پسند ما باشد و خواه باشد از هر شرط
ناگزیر بقای ایران شانند

در عهد شاه عباس اول در دولت ایران در نحو ما قهرا به عهد امیر محمد شاهرخ
 اما امروز در این باب ما یکدیگر هیچ اعتنا نداریم
 ما امروز بکم تقدیرات الهی ناچار و بجهت استم که خواه و نمانخواه
 همه این اصول بدون چون و چرا قهرا نمانیم

دولت ما مستقل مانده که ما بسته با جوار این اصول است

بجهت تأخیر اجراء این اصول هیچ دلیل و هیچ عذر نداریم

جمع این اصول مطابق دین اسلام بموجب رفاه عام و تقصیر عین است
 بلکه...

بجهت اجراء این اصول هرگز شد امروز فرصت نخواهیم داشت

بجهت اجراء این اصول هرگز از امروز علم تر و قادر تر و صادق تر
 و مستعد تر پادشاه و ملت نخواهیم داشت

بر مدخله و موافق هر قانون امروز اجراء این اصول اولین
 نصف مزد در اولین و طیفه دین و اولین حکم عقرب شناخت

بدون اجراء اصول فوق دولت ایران از این دیار
 و از این طرفان بینه هرگز خلاص نخواهند یافت

بدون اجراء اصول مدونستان دفع اداره عالیله
 بر عهده این ملت نموده خواهند نمود

بدون اجراء اصول بدو تره پایه بریم و هر عهدیم که بنده
 بخوار و انهدام قسمت کردیم خواهیم شد

بدون

408

